

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. Бургас, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120204983 по описа за 2023
година

Делото е образувано по повод жалба на Д. М. Т., ЕГН ***** срещу Електронен
фиш серия К № 6146844, издаден от ОД на МВР-Бургас, с който на жалбоподателя на
основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП за извършено нарушение на чл.
21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба” в размер на 100 лв.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност и неправилност на
обжалвания акт. Не се установявало дали е установено нарушението в присъствие или
отсъствие на контролен орган като се акцентира на съдебна практика. Прави се възражение
за изтекла давност. За АТСС липсвали данни дали е изправно, липсвал снимков материал.
Оспорва се да се касае за повторност и се сочи за нарушаване на правото на защита. Оспорва
се законосъобразността на ЕФ и се сочи на липса на реквизити, в резултат, от които било
нарушено правото на защита. Моли за отмяна на ЕФ и претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява.

За Административно-наказващия орган, редовно призван, не се явява представител.

Не е спорно, че жалбата е подадена в срок (ЕФ бил връчен на 19.11.2023г., а жалба е
подадена на 28.11.2023г.), от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт,
поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.

На жалбоподателя бил издаден от АНО електронен фиш К № 6146844 за това, че на
02.07.2022 г. в 10:16 часа в обл. Бургас, път II-99, км. 1+400 към гр. Созопол, при въведено
ограничение на скоростта с пътен знак В-26 за движение в извън населено място до 80 км/ч.
с автоматизирано техническо средство ПСКС ARH CAM S1, № 120сс68, е било установено,
че при максимално разрешена скорост за движение в извън населено място до 80 км/ч,
управлява лек автомобил *** рег. № *** бил управляван със скорост 95 км/ч или с 15 км/ч
над разрешената скорост. Представена е снимка, с която е установено нарушението,
посочени са GPS координати, дата и час на нарушението, място на нарушението, измерена
скорост, видим е регистрационния номер на автомобила.

Видно, че съгласно справка собственик на МПС с рег. № *** е *** ЕАД, а като негов

ползвател е вписан Д. М. Т.. По делото липсват данни, а и не се твърди, на основание чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП жалбоподателят да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението. Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Следователно в този 14-дневен срок жалбоподателят се е възползвал от правото си да депозира жалба, като е имал възможност да посочи друго лице, което е било управляващ автомобила в момента на извършване на нарушението. Да е управлявал друг не бяха представени и доказателства пред настоящия съдебен състав, поради което съдът намира, че именно жалбоподателят е управлявал МПС, презумпцията по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП не е оборена и правилно е ангажирана отговорността му (така и Решение № 981 от 24.10.2023 г. по к. адм. н. д. № 1437 / 2023 г. на XVI състав на Административен съд – Бургас; Решение № 1073 от 09.11.2023 г. по к. адм. н. д. № 1631 / 2023 г. на XXVI състав на Административен съд – Бургас и др.)

Техническото средство, с което е измерена скоростта е преминало проверка съгласно протокол от проверка № 82-СГ-ИСИС/12.11.2021г. и е от одобрен тип средство за измерване съгласно Удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

Надлежно е съставен протокол Приложение № 1 към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., придружен със снимка за разположението на АТСС, поради което в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е бил издаден електронен фиш.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства, които са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло.

На първо място съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в случая неправилно е била приложена разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП и срещу жалбоподателя бил издаден електронен фиш за нарушение, което не е било установено по надлежния ред. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП - при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай правилно е бил издаден ЕФ, който съдържа всички необходими реквизити. Настъпилата законодателна промяна в чл. 189 ЗДвП (обн., ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г.) (Наредбата), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1 от 2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на мобилната техническа система е допустимо, като законът и Наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието "автоматизирани технически средства и системи". Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на

участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В конкретния случай - видно от приложеното удостоверение – мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение "ARH CAM S1" е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона, като цялостната обработка и формиране на доказателствения видеоматериал се извършва от специализирана програма, а операторът в патрулния автомобил има възможност единствено за визуален преглед на качеството на заснетия видеоматериал. Както вече беше посочено - след измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 81213-532, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата), по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. От представената снимка за разположение на АТСС е видно, че няма и възможност операторът на патрулния автомобил да оказва въздействие върху точността на измерването.

Доколкото за нарушението по чл. 189, ал. 4, вр.с чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – то правилно в случая е бил издаден електронен фиш, а не наказателно постановление.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Видно от приложения ел.фиш, същият е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните

фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Действително в процесния електронен фиш е посочена само териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и не са посочени конкретен издател, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което това не може да бъде прието за пропуск, тъй като в случая нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП се явява специална по отношение на общото изискване на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за съдържанието на наказателното постановление. Неслучайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е посочил като изискване същият да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в следствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление. След като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т. е. достатъчно е електронният фиш да съдържа тези реквизити. След като в образеца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът. Действително съдът констатира, че в ЕФ не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде обжалван. Това обаче в никакъв случай не може да се счете за съществено процесуално нарушение, доколкото очевидно и без това указание жалбоподателят е успял в срок да упражни правото си на жалба, поради което и този пропуск не се е отразил на възможността му да потърси съдебна защита на правата си.

Във връзка с възраженията за изтекли давностни срокове по чл. 34 ЗАНН следва да се има предвид, че по силата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН - не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая разпоредбата чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, както се посочи, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление, нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 от ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. В тази връзка и сроковете по чл. 34 от ЗАНН не намират приложение в производствата по издаване на ел. фиш и не следва да се прилагат по аналогия при липса на изрична разпоредба. Приложима е обаче абсолютната давност, регламентирана в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, която в случая не е изтекла, тъй като от установяване на нарушението, извършено на 20.09.2022 г., до настоящия момент не са изминали четири

години и шест месеца / така и Решение № 23/07.01.2022 г. по к.н.а.х.д. № 2637/2021 на АдмС-Бургас/.

Представен е и задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредбата, посредством който се установява мястото на извършване на контрола, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на пътния знак за ограничение и др. По отношение на снимката на процесния автомобил, съдът следва да посочи, че такава е налична противно на въведеното твърдение на жалбоподателя за нейна липса, налична е и снимка на разположение на техническото средство. Снимката съдържа всички нужни реквизити, изображението е достатъчно ясно и не представлява никаква трудност да се разчете регистрационния номер на автомобила.

В случая безспорно се установява, че процесното нарушение е било констатирано с автоматизирано техническо средство ПСКС ARH CAM S1, за което е надлежно съставен протокол Приложение № 1 към чл. 10, ал. 1 от НАРЕДБА № 8121з-532 от 12 май 2015г. , придружен със снимка за разположението на АТСС, поради което в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е бил издаден електронен фиш.

Скоростта е била установена с автоматизирано техническо средство и е заснета снимка на неговото разположение. Касае за технически изправно АТСС, за което по делото са налични писмени доказателства (удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка), които съдът напълно кредитира.

В случая се касае за извършено нарушение по ЗДвП, изразяващо се в превишаване на разрешената скорост от 80 км/ч за движение по пътищата в извън населени места, по смисъла на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Ясно, конкретно и точно е описано времето и мястото на нарушението и са посочени нарушените разпоредби, както и санкционната разпоредба. Правилно е определен и субекта на нарушението, който не се е възползвал от възможността да посочи друго лице, което да е управлявало МПС.

Видно от заснетата от техническото средство снимка засечената скорост на автомобила е била 98км/ч. При отчитане на 3 % толеранс в електронния фиш е посочено, че се касае за скорост от 95 км/ч или превишението е 15 км/ч.

Предвид установеното нарушение по ЗДвП наказващият орган правилно е приложил санкционната норма на чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП, която предвижда за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. Ето защо и правилно наказващия орган е приложил санкционната разпоредба като за извършеното нарушение съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т.2 ЗДвП.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП – „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. В случая наказващия орган е посочил ЕФ с оглед на който настоящото се явява в условията на повторност, а именно ЕФ К 2506502 който съгласно събраните доказателства е връчен на 09.09.2021г. и е влязъл в сила на 24.09.2021г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Следва да се посочи, че е без значение за съставомерността по чл.182 ал.1 и ал.2 от ЗДвП е дали ограничението на скоростта е въведено с пътен знак или следва да се спазват ограниченията на чл.21 ал.1 от закона, защото според състава на чл.182 ал.1 деянието се състои в превишаване на установената за населено място скорост, а размера на наказанието е диференциран според стойността на превишението. Аналогична е техниката на законодателя при формиране на състава на чл.182, ал.2 от ЗДвП, предвиден за превишение на ограниченията за скорост извън населено място. Главното фактическо обстоятелство, което определя извършеното в условията на повторност, не е дали предходното

представлява превишение на скоростта в населено или извън населено място, а дали представлява неспазване на правилата на чл.21 от ЗДвП. Вида на нарушението, както и при престъплението се определя от защитения обект и това в случая са обществените отношения, регламентиращи управление на МПС при спазване на правилата за скорост и свързани със задължението за спазване на чл.21 ал.1 и ал. 2 от ЗДвП.

Настоящото е за същото по вид нарушение и е извършено на 02.07.2022г., т.е. в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К 2506502, с което му е наложено наказание за същото по вид нарушение, поради което и правилно отговорността на жалбоподателя е ангажирана в условията на повторност (така и в Решение № 1071 от 09.11.2023 г. по к. адм. н. д. № 1630 / 2023 г. на XXVI състав на Административен съд – Бургас; Решение № 824 от 02.08.2023 г. по к. адм. н. д. № 993 / 2023 г. на XIII състав на Административен съд – Бургас; Решение № 136 от 10.02.2023 г. по к. адм. н. д. № 2154 / 2022 г. на XIV състав на Административен съд – Бургас и пр.).

С оглед изложеното обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Право на разноси, при този изход на спора има наказващия орган, който не претендира заплащането на такива, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, съдът Районен съд – Бургас,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 6146844, издаден от ОД на МВР-Бургас, с който на Д. М. Т., ЕГН ***** на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба” в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на съобщението.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____